

PORTYK (1) *sb m*

portyk, [porcik].

o jasne.

sg [N porcik. ◊ G portyku. ◊ A portyk.] ◊ L portyku.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Rodzaj przedsiönka świątyni, kruźganek; porticus Vulg [porticus – kruszczanek, podsienie, kruchta BartBydg; – kruszczanek Mymer¹; – krukta, szopa, to jest miejsce dachem pokryte dla przechadzki, dla dżdzu. Mącz 313c; – ganek, podsienie Calep; kruźganek, podsienie – porticus Cn]: DRugi róz w święto poświęzania kościoła Ierozolimskié⁸⁰ pán Iezus modlił sie w portyku/ iakoby w kaplicy Salomonowé OpecŻyw 65; [Vczynił też y portyk gdzie był máieftat/ ná którym fądził [...]. A domczek w którym fiádał gdy miał fądzić/ był w pośrzod portyku [w pośrzod sieni Leop 1561] Leop 1577 3.Reg 7/7-8 (Linde)].

[W porównaniu: Przed tymże gmachem jest ganek gługi [lege: długi], jakoby porcik, przez wszystkie dwór aż do końca OtwinWypis 187.]

Synonimy: ganek, kruchta, kruźganek, podsienie, przedsiönek, przysionek, sień.

MC